

25 Øre mere om Dagen op til 75 pCt. af de 2 Kr. eller 1 Kr. 50 Øres Tillæg, skal skæres ned til Minimumssatsen 1 Kr. 25 Øre. Det ærede Medlem sagde, at der i Bestemmelsen i § 4 i den Form, Ministeriet har givet den, var noget uanvendeligt, idet den Nedsættelse, som denne Bestemmelse taler om, ikke altid kan ske ved Nedsættelsen af den vedtægtsmæssige Understøttelse, den kan ikke ske, naar Kassen udelukkende virker paa Statens Bekostning. Men det kan Kassen ikke komme til, thi selv om den naar ned paa bar Bund, saa at den har udbetalt sin Reservefond og i Hovedsagen maa opretholdes ved ekstraordinært Tilskud af Statskassen, vil den stadig have sit Medlemskontingent at modtage, forvalte og anvende.

Det ærede Medlem fremførte en Bemærkning, som jeg nødsages til et Øjeblik at opholde mig ved. Det ærede Medlem sagde som Forklaring paa sin Tilslutning til Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 4 om Forhøjelse af Minimumssatsen, at han, den Gang han sluttede sig til det, troede, at det havde faaet „saglig“ Tilslutning. Jeg har hørt, at det ærede Medlem ogsaa i Udvalget har gjort nogle Bemærkninger af lignende Art, og finder derfor, skønt det er Indenrigsministeren, som har Answeret helt og holdent i disse Sager, at burde tilføje, at der selvfølgelig ikke er fjerneste Uoverensstemmelse mellem Arbejdsløshedsinspektørstatet og Indenrigsministerens Opfattelse af dette, og at jeg havde Viden derom, da jeg gav Udvalget Meddelelsen om min Stilling.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) henledte Opmærksomheden paa, at Lovforslaget her beskæftiger sig med arbejdsløse af en særegen Karakter, og han syntes, det var en Urimelighed, at Arbejdsløshed, som ikke skyldes de særlige Forhold, men altid indtræffende Sæsonforhold, blev behandlet paa samme Maade. Det er ganske rigtigt, at der er en Arbejdsløshed, der har Sæsonkarakter, men om det derimod er rigtigt, hvad det ærede Medlem syntes at gaa ud fra, at disse Sæsonarbejdere i et saadant Tal, at det virkelig skulde komme til at spille nogen Rolle for Lovgivningen, har en saa ekstraordinær høj Løn, at den dækker deres Arbejdsløshed paa visse Sæsontider, anser jeg for meget tvivlsomt. Der kan selvfølgelig paavises Tilfælde, men det er sikkert Undtagelsestilfælde, og de vil i Forhold til hele Lovforslagets Konstruktion være af en saa ringe Betydning, at jeg tror, det vilde være uhensigtsmæssigt at give særlige Regler vedrørende saa-

danne Forhold. De, der sæsonvis er arbejdsløse, er ogsaa Medlemmer af deres Arbejdsløsheds-kasser og gaar ind under de Regler, som findes vedrørende disses Forhold i den arbejdsløse Sæson, og at stille dem udenfor den nu foreslaaede Ordning tror jeg for de allerflestes Vedkommende vilde være meget ubilligt. Forholdet vil kun faa Betydning for saa faa, at jeg haaber, dette Spørgsmaal ikke ogsaa skal føjes ind for at gøre Sagens Behandling yderligere vanskelig. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at akkurat de samme Betragtninger, som det ærede Medlem nu anførte, kunde være fremført under Forhandlingerne om Lovforslaget den 27. Oktober, men de blev ikke rejst den Gang.

Jeg skal saa til sidst gøre den Bemærkning, at Lovforslaget med de Ændringer, Udvalget har stillet, fuldt ud slutter sig til Hovedprincippet, dette, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen bør sættes i passende Forhold til Lønnen, for at Arbejdsløshedsunderstøttelsens Karakter af en Forsikring kan opretholdes. Tillige har alle Medlemmer erkendt, at det saaledes udbetalte forsikringsmæssige Beløb kan være for ringe til Arbejdernes Livsophold. Derfor har alle været med til at stille Forslag om en Ændring af § 6, der yderligere udvikler den Tanke, som oprindeligt laa i Lovforslaget, at der i saadanne Tilfælde maa ydes Hjælp af Hjelpekasserne, uanset om den Hjælp, der ydes fra Arbejdsløsheds-kassen og fra Hjelpekassen, giver en højere samlet Understøttelse, end Arbejdsløsheds-kassens repræsenterer. Dette har alle Medlemmer givet deres Tilslutning til. Jeg fremhævede ved første Behandling, at naar man maatte anerkende dette Princip, var det ikke, fordi der derved indførtes en Fejl i Lovforslaget, men fordi Arbejdsløsheden i saa Tilfælde var for lav. Det ønsker jeg at gentage her i Dag, for at ikke en Mistydning af dette Forhold skulde blive benyttet af Hjelpekasserne til at afslaa at følge den Opfordring, § 6 indeholder, til dem om paa nødvendig Maade at supplere Arbejdsløsheds-kassernes Understøttelser. Jeg gør det, fordi ogsaa et stort konservativt Blad gentagne Gange har henledt Opmærksomheden paa denne Udtalelse af mig under en Misopfattelse af, hvad der her var Tale om, og fordi denne Udtalelse, hvis den ikke blev modsagt, kunde bevirke, at Hjelpekasserne troede, at de ogsaa havde den Opgave at sørge for, at det Supplement til Understøttelsen, som de gav, vilde holde den samlede Understøttelse